

РЕШЕНИЕ

№ 4281

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4329** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. М. М. от [населено място] срещу решение от 07.03.2013г по нахд № 14875/2012г. Претендира се незаконосъобразност на оспорваното решение поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Според касатора, нито в АУАН, нито в НП не е посочено в какво се изразява ползването на мобилния телефон, поради което се претендира, че е описано изпълнителното деяние, като по този начин се нарушава правото на защита на наказаното лице. На следващо място се претендира, че РС не е изпълнил задължението си да установи обективната истина чрез събиране на всички допустими и относими доказателствени средства, в това число и чрез изискване на служебна справка от мобилния оператор за ползване на мобилния номер в посочения ден и час. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго такова, с което да се отмени оспореното наказателно постановление.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява. Представява се от адв. Ц., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, СДВР, ОПП, не се представлява.

СГП чрез прокурор Димитров взема становище за основателност на касационната

жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба срещу наказателно постановление № 102723/28.10.2011г. на зам.началник отдел ПП при СДВР.

РС е събрал относими, допустими и необходими за установяване на фактическата обстановка доказателства. Провел е открито съдебно заседание с призоваване на страните, като е допуснал и гласни доказателствени средства за установяване на твърдяни и оспорени факти в хода на процеса.

Въз основа на събраните в производството доказателства, РС е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция: С НП М. М. М. е наказан с глоба в размер на 50лв., за това, че на 17.10.2011г. в около 11.50ч. в [населено място] по [улица]управлява лек автомобил „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение към О. и на моста на Захарна фабрика, ползва мобилен телефон по време на управление, без устройство, позволяващо ползването му, без участието на ръцете - нарушение по чл.104а от ЗДвП. Наказателното постановление е издадено въз основа на акт №102723/17.10.2011г. при идентичност на изписаната фактическа обстановка и правна квалификация на нарушението.

РС е приел като доказателство по делото уведомително писмо с изх.№2353/31.01.2013г. от [фирма], съгласно което мобилен номер +359898511150 не е регистриран в мрежата на Дружеството за указаният период, като същият е собственост на М. М. М..

За да установи фактическата обстановка по делото, РС е разпитал св.М. Р. Л. - актосъставител и св.П. К. Ц. - свидетел при установяване на нарушението, като според показанията на същите: на 17.10.2011г. те са назначени като АП и около 11.50ч. се движат по [улица]със служебния си автомобил. Пред тях е лек автомобил „Ф. Транспортър“, като на кръстовището О. с посока към Захарна фабрика свидетелите виждат, че водачът на този автомобил говори по мобилния си телефон, без да използва устройство за свободни ръце. Тръгнат след него и го спират на моста на Захарна фабрика. АУАН е съставен в момент на установяване на нарушението и е предявен на нарушителя.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, РС е направил законосъобразни изводи от правна страна: АССГ споделя изводите на РС както в частта относно липсата на процесуални нарушения в хода на административно-наказателното производство, които да са основание за отмяна на НП, така и в частта относно правилното приложение на материалния закон. РС е направил законосъобразни изводи, касаещи компетентността на органите в хода на производството; наличието на законовите реквизити на съставените актове, както и спазването на сроковете за съставянето на актовете.

АССГ споделя изводите на РС и относно приложението на т.нар. справка с изх.№2353/31.01.2013г. от [фирма]. В действителност, дали конкретен, посочен от жалбоподателят мобилен номер е регистриран или не в мрежата на Дружеството за указан период е въпрос, който е ирелевантен в случая.

Като нарушена е изписана разпоредбата на чл. 104а от ЗДвП. съгласно текста на същата правна норма: На водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. ЗДвП не разграничава хипотези на ползване на телефона, поради което в изпълнителното деяние на състава могат да се субсумират всякакви действия по боравене с него, включително и търсене на име и номер от списък в памет на апарата. Целта на въвеждането на разпоредбата е да се ограничат хипотезите на отвличане на вниманието на водача на МПС, което е предпоставка за реализиране на ПТП. Удостоверяването на факта на боравене с телефона в съставен АУАН и показанията на свидетелите в тази насока са достатъчно доказателствено средство за установяване на удостоверените факти.

В случая правилно е приложена и разпоредбата на чл. 183, ал.4, т.6 от ЗДвП, като наложеното наказание съответства на вида и размера на предвиденото в закона.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия касационен състав приема, че решението на РС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила, поради което и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 07.03.2013г на СРС по нахд № 14875/2012г
Решението е окончателно.

Председател:

/М.С. /

Членове:

.....

/Вл. Н./

.....

/M.K./